

M A G Y A R K U R I R.

*Bécs, Pénteken, December' 10dikén, 1824.**Török Birodalom.*

A' mi legujjabb tudósításaink Konstanczinápolyból November 11-kén indultak. Ezekben már most a' télnek közelgetése miatt nem igen várhatunk valami nagy hadi történetekről való tudósításokat.

A' Császár October' 27-dik napján maga személyesen jelenlétben egy rendkívülvaló módon tartatott tanácskozásban, melyben fontos részént politikai részint katonai tárgyak fontoltattak-meg, a' tanácskozás vége felé nagyon kikelt ő Cs. F.ge az ellen, hogy a' Religiói rendtartás' kiszabott régulai 's különösen, az imádkozásra rendeltetett órák, nagy lágymelegséggel tartatnak-meg: melyre nézve megparancsolta, hogy a' Moschékben hathatós intések által buzdittassék a' nép a' lelki buzgólkodásnak szorosabb megtartására.

Már most nem nyughatatlankodik többé a' nép a' Török hajós sereget 's személyesen a' Kapután Basát érdeklett szerencsétlenségekért; szemeivel láthatja, hogy sem a' sereg sem ezen Fővezér el nem enyésztek: hanem azért kedvetlenkedik nagyon, hogy az ezen esztendei hadakozás' plánuma végre nem hajtatott; 's közönséges az a' nyilvánvaló panasz, hogy illy nagy iparkodás 's illy hathatós eszközöknek elővételése által nagyobb dolgokat nem lehetett végre hajtani. A' minden igaz Töröknek vigasztalására szolgálhat 's szolgál is, hogy ámbár a' Birodalmat több tekintetben veszedelmes környüllások fenyegetik, csak ugyan nem jutott ő még arra

az állapotra, hogy kétségbe kellene esnie.

Valamelly tengeri verekedésről, sem a' November' 2-dikáig terjedő Smyrnai tudósítások, sem a' Görög ujságlevelek nem tesznek October' 7 dik napjától fogva semmi említést.

Az Egyiptomi hajós sereg némelly török hajókkal egygyütt Mitylenét Oct. 19-kén oda hagyván, a' Budruni tengeröbölbe bevezett, 's ezen útjában semmi akadályra nem talált. Ezen hajós sereg 50—60 hadi hajókból állott, mellyek között két 60-ágyús nagyságúak találtattak. Egygyiknek ezen nagyobb rendű hajók között Ifánia, a' másiknak Diána a' neve. Azon az Egyiptomi Vice-Királynak Ibrahim Basának, ezen a' második Vezérnek Ismail Gibraltárnak Admirális-zászlójik lobogtak, annak jeléül, hogy ők ezen hajókon ülnek. — (Azon ujságlevelek, mellyek a' Kapudán Basának 's Ibrahim Basának és Ismail Gibraltárnak elveszéseket kétségbe hozták volt, most vissza emlékeztetik a' Journal-des-debats' levelezőjét azon időkre, midőn ez, azt irván ezen Journálhoz, hogy a' nevezett Egyiptomi két Vezérek a' Görögökhöz fogságra estek volna, ekképpen irt bánkodva:—,

„Oda adná a' vérinek felit, csak ezen két barátjait a' Görögök' fogságából kiszabadithatná.“ — Így hát már most csendesen nyughatik ezen levelező.

„A' hajós sereg, melly az Ibrahim Basa' vezérlése alatt a' Budruni öbölbe bevezett áll, 8 frégátból 13 korvettékből, 's valami 30 briggekből, A' hozzájuk tar-

tező szállító hajókat 200-ra számlálták, mellyek között 100 olyanok találtattak, mellyeket a Török Országlóság mindenféle Európai tenger-vidéki nemzetektől bérelt-ki ezen esztendei táborozásra, 's a mellyekkel most igen hasznos és kedvező feltételek alatt újabb alkura lépett.

Ezen hajós seregek egy része ugyan vasmacskákön nyugszik a Budrini öbölben, de a más része, mint szélső vigyázó csoport alá 's fel evezve vigyáz az öböl' külső részében, még pedig úgy, hogy minden hajó mellett két bárkák találatnak, szakállas czájkákkal (rúdakkal) jól felkészülve, a végre, hogy, ha a Görög gyűjtőhajók oda is be találnának lopodzni, magokat ellenek védelmezhessek. Jó lett volna a Törököknek eddig is élni ezen oltalmazó csákja-rúdakkal felkészült bárkákkal 's így oltalmazni a magok nagyobb szerű hajójikat; így gyaníthatóképpen nem kellett volna olly nagyon félniék a gyűjtőhajóktól. Magok a Görögök nem kevésé panaszolkoznak, hogy az ideji táborozásnak utóbbi szakaszában gyűjtőhajójiknak két harmad részét haszon nélkül vesztették-el a csákjas bárkák miatt, a mellyek arra szolgálnak, hogy gyűjtőhajókat, minekutánna azokat a Görögök valamelly Törökhajóhoz oda akasztották, attól elvoncsolják, melly után az, illy gyűjtő hajó csak maga ég-el. Az Arethusa nevű Austriai hajó Budrunnál volt midőn Ibrahim Bassa oda bévezett, 's az után Smyrnához vette evezését, a hova Nov. 1-ső napján érkezett-meg.

Az Egyiptomi szárazsi armáda valamint a nyáron úgy most is Brudrunnál tanyázt, a hol az ezen nyáron Európai tisztek gyakorlották a hadi munkákban. Mind egygyütt 20,000 emberre teszik ezen armádanak számát, kik között 18,000 gyalogok és 2000 lovasok találatnak. Ezekhez még az idén több segítséget vártak Egyiptomból, az ő Vezérek, olly czélzással lé-

vén, hogy ha az idő megengedi még a télnek békövetkezése előtt Moréara Modon és Coron között kiszálljanak. Ha ezen czéljokat el nem érhetik, telelni Candia szigetére a Sudai kikötőhelybe fognak el-evezni.

P r u s z s z i a.

A Pruszsiai Ujságlevelek illy Királyi Hirdetést tettek Nov. 27-dik napján közön-ségessé Király Ő Felségének Harrach Augusta Gróf kisaszszonnyal Nov. 9-dikén véghez ment házassági összekeléséről: —

„Mi Friedrich Wilhelm, isten' kegyelméből Pruszsia Királya (tot. tit.).

„Midőn mi az istennek végérejárhatatlan határozása által igen szeretett kedves feleségünket Ludovika Királyné Ő Felségét 1810-ben Jul. 19-dik napján elvesztettük, mint hogy a mi Királyi házosságunk olly virágzó maradékkal áldatott vala meg, hogy a thronusra való következés' rendeje minden emberi reménség szerént bátorságossá tétettetve lenne, erre nézve mi nem akartunk másodiksori Királyi házosságra lépni.

„Mindazonáltal mint hogy már most a mi legfiatalabb Princzaszszony leányunk is nem soká férjhez fog menni és a mi minden kedves leányainktól lejendő elválásunk minket a mi idősödési állapotunkban minden házi társaságos élet nélkül lenni kénytelenítene: erre nézve közlelő való atyafiságos 's barátságos tanácslásra, 's kiváltképpen minekutánna a Koronaprinez Ő Királyi Herczégse, a mi Kedvesünk, 's minden itt jelenlévő szeretett gyermekeink 's Vőink által bizonyossá tétettünk volna, arra határoztuk magunkat, hogy ismét megházosodjunk, 's az ő kedves és becsületre méltó tulajdonságaiért, Grófi szülőjinek egygyetértésekkel Harrach Augusta Gróf Kisaszszonyt választottuk jövődöbéli Feleségünknek.

„Mi, Harrach Gróf Kisaszszonyt a mai napon Liegnitzi Herczegaszszonnyá és Hohenzollerni Grófnéva neveztük, 's akarjuk, hogy ezen házosságunk a' mi Királyi Házi Constitúciónk szerént, most és jövőendőben mint *Morganatikus* házosság úgy tartassék, melyre nézve ezenel meghatározzuk, hogy ha ez gyermekekkel találna megáldattatni, ezek valamint szintén az ő gyermekeik 's következő maradékaik, Liegnitzi Herczegeknek 's Herczegaszszonyoknak 's Hohenzollern Grófoknak 's Gróf kisaszszonyoknak nevezessenek, 's a' mi Feleségünknek a' Liegnitzi Hertzegeknél adatott czímerrel éljenek.

„Ezen Liegnitzi Hertzegek és Herczegaszszonyok 's Hohenzollern Grófok és Gróf kisaszszonyok és maradékaik ez szerént minden ország és ember örökösítéstől 's általjában minden afféle örökségi és egyéb jusoktól, mellyek a' Királyi Princzeket és Princzaszszonyokat illetik, kiszorittatnak, 's telyesen azon Rendelés szerént elégítettnek-ki, mellyet mi hasonlóképpen ma egy különös Határozásunk által, mellyet a' mi kivánságunkra a' mi igen nagyon szeretett Fijunk 's Kedvesünk a' Korona örökös Princz is aláirt, 's a' melyben mi Feleségünknek tö-pénzeit 's özvegységi jövedelmeit is kiszabtuk, megerőssítettünk.

„Mi ezen általunk tétetett Rendeléseket és Határozásokat a' mi Feleségünkkel a' Liegnitzi Hertzegeknél 's az ő Grófi Szülőjével is közlöttük, 's azoknak általok lett elfogadását, melyről ők nekünk egy különös 's az ő aláírásaik által megerőssített Bizonyági Írást adtak, magunkat bizonyossá tettük.

„Minekutánna ez szerént a' mi Házosságunk a' Liegnitzi Hertzegeknél a' mai napon a' Doktor Eylert Evangelicus Püspök úr beszentelése által a' Charlottenburgi kastélybéli templomban a' mi igen szeretett Fijunknak a' Koronaörökös Princz-

nek a' mi Kedvesünknek, valamint szintént a' Meklemburg-Sterlitzi K. Nagyhercegnek, a' Grófi Szülőknek 's a' minéhány nagy első rangú szolgálóknak jelenlétekben végrehajtatott, chezképpest mi a' Liegnitzi Hertzegeknél 's Hohenzollern Grófnél, ezenel a' mi házossági Feleségünknek lenni kihirdetjük.

„Mi minden fenn megirtakról ezen Bizonyító Írásunkat megkészítettvén, azt, minekutánna a' mi Királyi nagyobb petsétünket réa függesztettük, tulajdon Felsőges kezünkkel aláirtuk.

Így történt és készült Berlinben November' hónapnak 9-dik napján, a' Krisztusnak a' mi Urunknak születése után 1824-dik esztendőben 's a' mi Országunknak huszonhetedik esztendejében. —

Friedrich Wilhelm.

„Továbbá aláirták: Baró Altenstein; „Hircheisen; Gróf Bülow; Schuckmann; Hertzeg Wittgenstein W.; „Gróf Lottum; Klewitz; Hake.“

N a g y B r i t t a n n i a.

Londonban olly égés volt November' 15-dikére virradó éjjel, a' milyent ott már több esztendőktől fogva nem láttak. Reggel felé 3 óratájban azt vették észekbe az éjjeli vigyázók, hogy Sant-Bride nevű útjában egy gyólesárulónak boltjából az ajtó és ajtófél közt találtatott nyílásokon füst kezd kijöni. Égést kiáltván, a' vízpuskás szekerek oda érkeztek. Az ajtó feltört, abból reffentő lángmassza omlott kifelé. A' volt a' baj, hogy vizet nem lehetett hamar találni, mint hogy azon emberek, kiknél a' kútesapok' kultsa találtatott, későre jelentek-meg, melly miatt 25 minúták telvén el, míg a' vízpuskák dolgozni kezdhettek, az alatt a' tűz nagyon erőt vett. Mikor már víz elég volt 20 vízpuskák dolgoztak, még se lehetett a' tüzen erőt venni, míg egy nagy és vastag kőfal erő-

nem vett rajta. Szerencsére ezen köfal felé csapta a' szél a' lángot. Már 9 volt az óra, mindön erőt vettek a' tüzen. Öt nagy ház fenélig leégett; tizenkettő sok kárt vallott. A' kárt másfél millió forintra te-
szik. — Minthogy az égés alatt azon házból, melyben a' tűz támadott, senkit kijöni nem láttak, félni lehetett, hogy a' ház béli lakosok a' tűznek hirtelen lett terjedése miatt mind oda égtek. Későre 's ekkor is csak a' szomszéd házaknak fedeleiken láttak néhány fél meztelen embereket mászkálni. A' többek közt egy aszszonyt szabadítottak-meg, a' ki úgy megijedett, hogy egy szomszéd templomba lett vitettetése után is mint tébolyodott úgy kiáltozott. Idő telt belé, míg magához jött.

Azon bűnösök között, kiket a' Királyi Itélőszék mostanság halálra ítelt, talál-
tatik egy Londoni nagyon nevezetes Pénzváltó 's Nagykereskedő Háznak is a' feje, Heinrich Fauntleroy, a' ki olly mesterségesen tudta folytatni a' pénzváltásbéli csalást, hogy több száz ezer forintokat vett-ki hamis bankó-papírosok által a' Londoni K. Bankóból és ezt tíz esztendeig tudta folytatni, a' melly idő alatt sokáig még csak gyanú se' férkezett hozzá. Ez a' Bankópapírosok' meghamissítása olly nagy bűn, 's olly kemény törvény van ellene hozattatva, hogy ha valakire réa bizonyosodik, hogy a' Bankót tíz font Sterlinges hamis czédulával megcsalta, felakasztják érette. Ez a' Fauntleroy pedig tíz esztendeig nagy summákat érő meghamissított papírosok által üzte ezen csalárdságot. Sokáig folyt a' pere 1823-ban; és sok ideig bizontalankodott a' közönség, hogy valyon réa bizonyosodik-é egy illy nevezetes Pénzváltóra az a' sok és nagy család, míg végezetre iróasztalának valamely fiókjában egy írást találtak-meg, a' mellyet

Fauntleroy tulajdon kézírásával készítvén minden csalásait belé írta; tudni-
illik ő maga készített külömbkülömb Pénzváltó 's Nagykereskedő házaktól ő hozzá szolló Váltó-czédulákat, mint ha azok eredetikeppen a' K. Bankóból valók lettek volna, a' mellyeket a' Bankó ha bémutat-
tatnak, kész pénzel beszokott váltani.

Megtaláltatván végezetre ezen Jegyzőkönyv, többé semmi mentsége nem lehetett. Ebből könnyen által látták a' Bírák azt a' szörnyű summát, mellyet Fauntleroy 10 esztendő alatt a' Bankóból a' fenn irt módon kicsalt.

A' Király November' 24-dikén bocsátotta maga elejébe a' Recordert a' Fauntleroyra kimondatott halálos ítélettel, hogy a' bűnösnek vagy megkegyelmezzon, vagy pedig az ítéletet megerössittse. A' nép nagyon várta egy illy nevezetes ember' vég-sorsának meghatároztatását. Ezen napon két egész órát töltött az Ország' Lord Cancellarius a' Király' kabinetjében, azért, mint a' Londoni ujságlevelek vélekednek, hogy Király Ő F.gével együtt annak megfontolásában foglalatoskodtak, hogy valyon meg lehetne-é a' bűnös' életét tartani, annyival is inkább, hogy az Országból számos aláírások által megerössített esdeklő levelek érkeztek-bé, mellyekben az esdeklők kegyelmet kértek Fauntleroynak, a' melly, mint a' következő meg mutatta csakugyan meg nem eshetett. Az esdeklő írások mind beadattak vala a' Király' titkos kabinetjébe, a' mellyeknek megolvastatása 's megfontol-
tatása után a' Recorder is behívattatván, mind azokról a' személyekről szolló halálos ítéleteket a' Király' elejébe terjesztette, kiket a' Bírák a' mult Octoberben halálra ítéltek, 's a' kik között találtatott Fauntroy is.

Hogy meg nem kegyelmezett a' Király abból tudta-meg azonnal a' közönség, hogy a' Kabinéti Tenács végződésével ha-

ladék nélkül illy' jelentést küldött a' Recorder a' fogházba: —,

„A' Londoni és Midlesexi Scherifekhez,
„valamint szintén a' Newgatei Királyi
„fogház' Kormányozójához:“

„A' mai napon tudósítás terjesztett a' Titkos Tanácsban a' Király' elejébe az eránt, hogy Fauntleroy Heinrich, a' Bírának Octoberi üléssekben, a' melly idő alatt a' Newgatei fogházbau találtatott minden foglyokra ítélet mondattatott, halálra ítéltetett légyen.

„A' Király' akarátja az, hogy a' Fauntleroy ellen kimondatott halálos ítélet, kedden, úgy mint November 30-dik napján, hajtattassék végre.

„Ezen parancsolat által tehát tudtokra adatik, hogy a' Fauntleroy' megöletetésének a' nevezett napon végre kelhajtattatni. Költ Londonban Nov. 24-kén 1824-ben. Aláírta:

„Newman Kowlis Recorder.

Ezen napon estve felé 6 1/2 óra vala, midőn Fauntleroy éppen egy imádságos könyvből olvasván a' Titoknok és egy Papiszemély hozzá beléptek 's jelentették neki, hogy készittse - magát, mivelhogy Nov. 30-kán meg kell halnia. Képzeln lehet, hogy e' kedvetlen hírnek hallásra micsoda érzékenység lepte-meg a' bűnöst. A' titoknok is nagyon megilletődve lévén, semmit nem szollott, csak a' parancsolaton találató fekete pecsétre mutatott, melly azt jelentette, hogy a' bűnösnek meg kell halni. A' bűnös végezetre magához jövéen így szollott: —

„Én elvárom a' halált; hálá az egeknek megnyugodtam soisom eránt.“ — A' Pap kinyilatkoztatta, hogy örvend azon

kegyes gondolkodásnak, a' mellytől a' bűnöst lelkesítetni szem'éli. — Azután még egyszer megkérdezte Fountleroy, hogy mellyik napon fogják megölni, 's végezetre csak azért esdeklett, hogy őtet ne más bűnösökkel egy társaságban ölják-meg.

D é l i A m é r i k a.

Don Paolo Santander, ki azolta hogy Bolívar Peruba ment, mint a' Columbiai Végrehajtó hatalom' Vice-Elölülője, ezen Respublikának Országlási ügyeit folytatta, egy fontos Nyilatkoztatást bocsátott a' nemzet' elejébe. Mi indította őtet ennek közrebocsátására, meghatározva még most nem iratik: csak magának a' Nyilatkoztatásnak figyelmetes megoldásából vethet hozzá az Ujságlevelekhez értő Olvasó. Mentségnek látszik lenni a' dolog. A' kérdés, melyre csak idővel felelhetünk, ez: hogy mi adta réa az okot? A' Nyilatkoztatás, mint az Anglus' Ujságokban kijött, így következik: —,

„Mi megígértük vala, hogy a' Peruban eléfordult történetekre nézve a' Columbiai Végrehajtó-hatalomnak magaviseletéről egy Nyilatkoztatást fogunk a' Közönség' elejébe bocsátani. Most telyesítjük ezen fontos kötelességünket. A' Congressust már tudósítottuk mind azokról a' lépésekről, mellyeket a' Végrehajtó-hatalom ezen fontos dologra nézve tett, és megvagyunk győződve, hogy ő ezeket jóvá hagyta, mint hogy mi (Kormányozók) semmit egyebet nem tettünk, csak a' mit a' Constitützió által kiszabatott kötelességek szorosán megkívántak.

„Tudva van a' Respublika előtt a' Törvényhozó Gyűlésnek az a' végzése, melly által ez engedelmet adott a' Libe-

rátor Elölülőnek arra, hogy egy fegyveres seregnek vezérlését által vévén Columbia' határain kívül a' Perui hadat személyesen kormányozhassa. A' Congressus ez által a' Perui Kormányzók és Nemzet' megújított meghívásainak tett nagy lelkeséggel eleget, 's egyszersmind a' Liberátor kívánságát is telyesítette. Ezen punktumon (tudniillik a' Perui hadakozásba lett avatkozásunkon) kezdjük itt-következő Nyilatkoztatásunkat:

„De az engedelem, mellyet a' Congress a' Liberátor Elölülőnek adott, telyességgel nem foglalta magában azt a' feltételt, hogy a' Columbiai Végrehajtó-hatalom néki éppen annyi segítséget fogna utánna küldeni, a' mennyit ő talám kívánhatna; arról se találtatik a' mi törvényeinkben semmi olly határozás, a' melynek ereje szerént a' mi Országlószékünk arra köteleztetne, hogy Perunak segttségére annál többet cselekedjék, mint a' mennyi a' Perui és Columbiai Respublikák között fennálló Szövetségi és Barátsági Kötelesekben meghatározott. Annak az egész hatalomnak, mellyet a' Constitúzió és a' törvények a' Kormányozószéknek adtak, csupán csak Columbiának vidékein 's egyenesen csak az ő közvetlen hasznára gyakoroltathatik: külömben más Státusoknak számára is törvényt kellett volna a' Columbiai képviselőknek hozni, pedig ezeknek sem megbízattatások sem telyes hatalmok nincsen ezen Státusoktól; 's így a' mi Országlószékünk ekképpen mind azoknak a' független Státusoknak közönséges Országlószékévé lenne, a' kik olly állapotra juthatnának, hogy a' mi fegyverünk' segttségére szoruljanak. Ezen tagadhatatlan állítások arra a' következésre vezérlenek, hogy a' mi Végrehajtó hatalmunk valamely külső Státusnak hasznára, a' mi Törvényhozó Gyűlésünknek előretétetendő határozása nélkül, sem ármadánhat sem közön-

séges kincsünket nem fordithatja, 's új katonaságot ugyan ezen végre még sokkal kevesebbé gyűjthet.

„Az Elölülő Liberátor, minekutánna azon rendkívülvaló hatalmat, mellyet az 1821-ben Oct. 9-kén költ törvény szerént addig ő gyakorlott, Generális Solomnak által adta volna, Guayaquilból elevezett Peru felé. Elmenetele előtt Cerinkából a' Végrehajtó-hatalomhoz intézett, Sept. 4-dikén 1822-ben költ tudósítása által azt a' jelentést tette, hogy tanácsosnak gondolja lenni, hogy 3000 embert készen tarítsunk, hogy azokat, ha kívántatni fog az Istmusról dél felé útnak indithassunk. Ezen tudósítást pedig olly időben vette a' Végrehajtó-hatalom, midőn Marakaibó még az ellenség' kezében volt, és Veneczelát, Boyakát, és Magdalénát beütéssel fenyegette. Ezen tudósítást Oct. 20-kán vettük. (Meg kell jegyezni, hogy ezen dátumok mind 1822-ről szollznak) Ezen környülállások, a' mellyek Státusunk' bátorságát közélről illették, 's a' Liberátornak az az 1823-ban Jan. 23-kán költ jelentése, melyben azt adta tudtunkra, hogy az előbb kívánt 3000 emberek már nem volnának székségesek, arra indították a' Végrehajtó-hatalmat, hogy a' kívánt sereget ne küldje-el.

„October' 4-dikén 1823-ban nem csak a' maga előbbeni kívánságát megújította a' Liberator Limából, hanem azon kívül ki még újabb 3000 embereket kívánt, 's ezen vánságát azon hónap alatt háromszor újította-meg Limából, úgy mint Oct. 13, 14, és 27-dik napjain. Midőn ezen tudósítások megérkeztek, ambár Marakaibót még nem foglaltuk volt el, már kiadta vala a' Végrehajtó-hatalom a' 3000 embereknek elindulásáról való purancsolatot, de nem Peru felé, mint hogy uéki nem volt hatalma arra, hogy idegen országra serget küld-

hessen, hanem csak Guayaquil felé, mint hogy ezt nekünk, szükségesképpen fedeznünk kellett, mint magunk' birtokát, 's a' hol ezen sereggel a' Liberátor kedvire parancsolhatott.

„Jun. 9-kén 1823-ban ismét rendelést tettünk, hogy Venezuelából és Zuliából is egy-egy jó számú lovas csoportot küldjenek Bolívarnak segítségére a' helyett, hogy ezen fegyveres erőt a' Maracaibóban volt ellenség ellen fordítottuk volna. Ugyancsak 1823-ban Júl. 29-dikén olly parancsolatot küldöttünk a' Magdalénai Kormányozóhoz, hogy azonnal 1500 új katonát szentjen össze 's az Istmuson által Guayaquil felé indíttassa útnak. Hanem ezen sereget egészen kiallítani lehetetlennek tartotta a' Kormányozó, melyre nézve az 1500 emberek 800-**ra** szállítottak-le.

„Júl. 19-kén ismét olly parancsolatot küldöttünk a' Zuliai Kommandánshoz, hogy mihelyest Maracaibó elfoglaltatik, az 1000 emberekből álló Karthagenai Bataliont azonnal küldje-el az Istmusra, a' Panamától való tovább evezésre. A' Veneczuelai 600 emberből álló sereg is hajóra ült La-Hachánál, hogy Bolívarhoz evezzen. A' Zuliai Kommandánshoz olly parancsolatot küldöttünk, hogy 1000 emberekre vigye az ott lévő Bataliont 's azonnal indíttassa útnak az Istmus felé. A' Caucai Kommandáns olly parancsolatot vett a' folyó esztendő Janárusának 21-kén, hogy ő is 500 embert küldjön-el ugyan ezen célra: az Istmusi Kormányozó elébe pedig olly rendelés adatott, hogy a' Liberátor' kívánságait mindenben telyesítse, csak hogy engedelmessége által az alatta lévő tartomány' hátorságának ne árttson.

(Folytatása következik.)

M o l d o v a.

A' Jassiból jött tudósítások szerint Nov. 19-kén olly tudósítás érkezett oda Konstanzinápolyból a' Császárnak olly véghatározásával, hogy a' meghatározott számon felyül még Moldovában taláttató Török katonák haladék nélkül induljanak ki onnét, a' melly parancsolat tüstént munkába is vétetett. A' Beschlisek' (az ott megmaradandó Török katonák) számára, a' kik Kutschuk Achmet alatt ott maradtak, ezen naptól fogva már csak 500 portziók kívántattak napjára.

Francia Ország.

A' Kereskedői ujságban többszöri felvetés szerint úgy taláttatott, hogy Ouvrard úr, a' ki ezen Spanyol Constitutziók ellen folytatott háborúban a' Fr. armádnak fő Liferansa volt, 100,524,375 Frankot vett kezéhez az országlószéktől. Ki adott, a' mit megmutathat 44,434,375 Frankot. E' szerint nyerte kellett ezen rövid táborozás alatt 56,090,123 Frankot.

Bécsben Deczemberre a' marha húsnak fontja Ezüstben 6, V. Czban 15 xrra határozatott-meg.

Magyar Ország.

Nemes Veszprém Vármegyéből. — Minekutánna folyó esztendőben Badacson hegyén a' szüret szokatlan nagy vígságok között végbe ment volna, October vége

felé nagyobb részént a' birtokos Urak elosztottak, de a' kik még a' szüret következésében szölleik elrendelése végett ott maradtak, November 4-dikén Badatson-Tamajon az Isteni áldásért való háladásul Te Deumot tartattak. — Egyébbbaránt Badatsonban az idén kevesebb bor termett, mint tavál, hanem a' minéműségéről még kétséges az ítélet. Noha a' vevők igen ritkán jönnek. Az ideai hornak 5, 6, 7 forintban látszik megállapotni az ára a' bornak jóságához képest.

Aszalórol, Nemes Borsód Vármegyéből, buzgó háládással említik, hogy ezen M. városnak Junius 7-kén történt tűz által való megkárosodásán több nemes szívű jótévők megindulván, nyomorúságán enyhíteni igyekeztek. Ezek között háládatos tiszteletet érdemel a' Tekintetes Nagy-Váradai Deák szertartású Káptalan, mint Aszaló városának inkább édes Attya, mint Földes Ura; melly Tek. Kováts Márton Inspector Urat kiküldé, hogy halasztás nélkül az épületeket helyre állíttassa. Ez már 8 nagy épületekkel, úgymint: a' Katholikum templommal, a' Plébánia házzal a' Kántor és Iskola házakkal, 's a' t. végbe ment. Ezen kívül közönségesen a' lakosoknak 170 köböl gabonát, és árpát kiosztatott, hogy az aratás előtt szükségiken segíthessenek. Hasonló nagy lelkeséget mutatott Fő Tisztelendő Novák y Jó'sef, Egri Kanonok, és Prépost Úr, a' ki maga is Aszalói fi lévén, az Ispitály háznak felépítésére 1000 forintot ajándékozott. Mások is szép pénzbeli adakozásokkal segítettek az olnyomorodott lakosokon, úgymint: Méltóságos Lánczy Jó'sef Ur, a' Hét Személyes Tablának Köz-Birája 100

forinttal; Méltós. Majtényi Pálné, született Beniczky Mária Asszony 100 köböl árpával; Tiszt. Nagy Jó'sef, Etskai Plébánus Úr 100 forinttal; Miskólczy Péter, Fő Szolga-Biró, és Tekint. Miskólczy György, Fő Perceptor, és Tsiszár Pál Vice-Perceptor Uraknak farradhatatlan közbenjárások által kész pénzben 846 forinttal, 26 köböl gabonával, 150 kenyérrel, 160 darab fehér ruhával; ugyan a' Miskólczi Szintjászó Társaság 60 forint kész pénzzel; az ott való Izraeliták 30 köböl gabonával; Szikszó Mezővárosa, mellynek érdemes Lakosai a' tűz óltásban is hathatós segedelmet nyújtottak, gabonával, kenyerekkel, szalonnával, és 200 darab tserép edényekkel segítettek a' mindenben megszűkült Lakosokat; Mező-Keresztes városa gabonával, lisztel, szalonnával, 's ezen kívül 343 darab fehér ruhával, és 119 darab üres zsákokkal pótolta szükségüket. Ezen jótévők közé kell számlálni Bodva, Hangáts, Pálfalva, Borsod, Szirma, és több belységeket. Különös tisztelettel és háládatos köszönettel tartozik az Aszalói Reform. Eklésia Tekint. Domonkos Sámuel Úr Özvegyének Korláth helység Földes Asszonyának, és Tek. Féglássy Jó'sef Urnak, Nemes Aba-Új Vármegye Fiskálissának, kik a' Reformata Eklésiához, Prédikatori, Rectorális, és Káplány házakhoz nagylelkűséggel, a' megkivántató fákat ingyen szolgáltaták. Végre Tiszt. Komjáthy Abraham Urnak Paraszniai Prédikátornak, a' ki önnön példájával, Hivait a' kárvallottaknak segedelmére igen hathatósan és fogatosan serkentette. Áldás mind azokra. kik a' könyörületességnek illy nemes példáját adták!